

Misjon ved korsveier

Artiklene i dette nummeret kan beskrives som misjon ved korsveier. Forfatterne drøfter ulike veivalg i møte med nåtidige utfordringer, og på hvert sitt vis gir de vesentlige bidrag til aktuelle problemstillinger.

Knud Jørgensen drøfter dagens religionsmøte i lys av den bibelske Areopagos-fortellingen, og viser hvordan den er aktuell i dagens samfunn. Han fremholder at man må sondre mellom deskriptiv og normativ forståelse av pluralismebegrepet; det er et faktum at samfunnet er preget av religiøs pluralisme, men det betyr ikke at man er nødt til å la pluralistisk ideologi være normgivende. Kan Vestens kristne lære av det globale Sør å leve med religiøst mangfold, ikke la verdensbildet innsnevres av rasjonalismen og være frimodige vitner? Nettopp migrasjon og multikulturelt samfunn, som noen har utropt som en trussel mot vårt kristne samfunn, er i ferd med å vise seg som en velsignelse. På bakgrunn av sin analyse av dagens religiøse pluralisme trekker Jørgensen fram viktige momenter til en kristen teologi for religionsmøtet, hvor man lever i spenningen mellom eksklusivisme, inklusivisme og pluralisme snarere enn å velge den ene modellen og avviser de andre.

Historiens slagskygge hviler over Hans Morten Haugens analyse av norske kristensionisters syn på misjon blant jøder. Kristensionister kan ha mye rett i sin kritikk av erstatningsteologi og unnfalleshhet overfor antijødiske holdninger. Nylig har vi jo sett at selv en så internasjonalt respektert skikkelse som Johan Galtung forsøker å rehabilitere "Sions Vises Protokoller". Ved sin mildest talt tvetydige holdning til misjon blant jøder og sin tendens til ukritisk å overføre Det gamle testamentets ord om folket Israel til å gjelde staten Israel, vil kristensionismen fort

likevel representere en ny fallgrube motsatt erstatningsteologien, i stedet for å utgjøre en nødvendig motvekt mot den. Haugen synes å følge Ole Christian Kvarmes anbefaling av en tredje vei mellom erstatningsteologi og kristensionisme. Artikkelen suppleres av en grundig litteraturliste, til stor nytte for alle som ønsker å sette seg nærmere inn i kristensionismen.

Arnild Helgesen drøfter i den siste artikkelen profetisk diakoni i lys av erfaringer fra Latin-Amerika, gjennom å presentere analyser av kontekst og typer av diakonal respons. Israels profeter ikke bare tordnet mot avgudsdyrkelse, men like mye mot sosial urett. På samme vis kan en troverdig diakoni ikke begrenses til ydmyk omsorg for enkeltmennesket uten syn for de sammenhenger vi lever i, men trenger å gi rom for protest mot overgrep og urett som krenker menneskeverdet. Om et slikt utvidet diakonibegrep kan oppleves utfordrende, gir det like fullt nye muligheter for kirken til å være tro mot sitt kall til å være et redskap for oppgjør, forsoning og forvandling.

I september 2010 ble hundreårsjubileet for den skjellsettende misjonskonferansen i Edinburgh markert i Norge, med Egede Instituttet som en av arrangørene. Det er gledelig å se at årets Kirkemøtet har valgt å følge opp utfordringer fra konferansen. I sin uttalelse peker de på mye av de samme utfordringer som belyses mellom disse permer, som migrasjon og misjon, evangelisering og diakoni, og arbeid for rettferd og frihet. Kirkemøtets vedtak kan finnes på <http://www.kirken.no/?event=doLink&famID=218698>